

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΙ ΣΟΥΦΛΙΩΤΕΣ ΔΑΣΚΑΛΟΙ

Παπασταματίου Χρήστος Μελέτησε επιστημονικά και παρουσίασε με πολλά δημοσιεύματά του τη λαογραφική παράδοση του Σουφλίου. Γιος ιεροδιδασκάλου /του Παπασταμάτη/ δίδαξε σε σχολεία της Θράκης και κυρίως του Σουφλίου, ιδιαίτερα στο Γ΄ Δημ. Σχολείο που το διήυθυνε μέχρι τη συνταξιοδότησή του το 1965. Τοπικός έφορος προσκόπων /1945-1950/, αντιπρόσωπος του θρακικού κέντρου και ακούραστος συλλέκτης λαογραφικού υλικού για το Σουφλί και την περιοχή του. Τόμους ολόκληρους καλύπτουν τα δημοσιεύματά του στο περιοδικό "Θρακικά". Του απονεμήθηκαν τιμητικές διακρίσεις από διάφορους φορείς και την Ακαδημία Αθηνών.

Γεννήθηκε στο Σουφλί στις 29 Ιουνίου 1910. Σπούδασε στην Αγία Αναστασία Χαλκιδικής. Γνώριζε βυζαντινή μουσική και είχε οργανώσει μαντολινάτα με τους μαθητές του. Διοργάνωνε και θεατρικές παραστάσεις όπως το έργο: "Η λύρα του γέρο Νικόλα" για το οποίο βραβεύτηκε με 2 μετάλλια, δίπλωμα μετά μεταλλίου ευδοκίμων υπηρεσιών στις 6 Αυγούστου 1948 στην Αθήνα από τα χέρια του βασιλιά Παύλου.

Εκτός από το Γ΄ Δημ. Σχολείο δίδακε στο Β΄ και Δ΄ Δημ. Σχολεία καθώς και στο Γυμνάσιο Σουφλίου τα μαθήματα των Αρχαίων και Νέων Ελληνικών στις τάξεις Α΄, Β΄, Γ΄, καθώς και το μάθημα της Ηθικής και της Κατήχησης στις μεγαλύτερες τάξεις του Γυμνασίου. Ενδιαφερόταν πολύ για τους μαθητές του να μάθουν γράμματα και να σπουδάσουν, προς τούτο δε παρακινούσε τους γονείς τους. Πολλοί μαθητές του σπούδασαν και φάνηκαν χρήσιμοι επιστήμονες στην κοινωνία του Σουφλίου.

Η βράβευσή του από την Ακαδημία Αθηνών έγινε στις 14 Ιανουαρίου 1975. Χιρκινέζης Νικόλαος Διατηρείται στη μνήμη των παλαιότερων ως υπόδειγμα προσδευτικού δασκάλου ανάμεσα στους συναδέλφους του. Πέθανε το 1937. Απόφοιτος του Γυμνασίου Ανδριανουπόλεως θεωρείται ο ιδρυτής του Β΄ Δημοτικού Σχολείου Σουφλίου και δημιουργός της πολιτιστικής του παράδοσης. Άφησε εποχή για τις σύγχρονες για την εποχή του παιδαγωγικές αντιλήψεις και την ενεργοποίηση των μαθητών του στη διαδικασία της μάθησης. Εφοδίασε το Σχολείο του με αφθονία εποπτικών μέσων και με κινηματογράφο /γύρω στα 1930/ προβάλλοντας διδακτικές ταινίες για μαθητές και γονείς. Εκτός από τις καλά οργανωμένες σχολικές γιορτές, δημιούργησε θεατρική ομάδα με συναδέλφους και άλλους νέους της εποχής του και παρουσίασε στο κοινό του Σουφλίου και των άλλων πόλεων του Έβρου έργα του σύγχρονου για την εποχή εκείνη δραματολογίου. Οργάνωσε επίσης χορωδία και μαντολινάτα στο σχολείο του και με την όλη σχολική ζωή δημιούργησε αληθινή σχολή νέων εκπαιδευτικών οι οποίοι συνέχισαν το έργο του. /Αντώνογλου, Σεΐτανίδης, Ζηκίδης, Τερζούδης, Βογιατζής και άλλοι/. Από το έργο του έχει δημοσιευτεί σε βιβλίο η συλλογή "Σχολικά ποιήματα και τραγούδια" πολλά από τα οποία για χρόνια πολλά αποτέλεσαν την πρώτη ύλη σχολικών εορτών.

Σεΐτανίδης Δημήτριος Γεννήθηκε το 1894. Αποφοίτησε από το Γυμνάσιο της Ανδριανούπολης. Δάσκαλος και Δήμαρχος στο Σουφλί. Δίδαξε στο Β΄ Δημ. Σχολείο το οποίο και διήυθυνε από το 1937-1957. Εκτός από το σχολικό του έργο έχει να παρουσιάσει και αξιόλογη κοινωνική και πολιτιστική δραστηριότητα. Μεγάλη υπηρέτησε η προσφορά που στα χρόνια της κατοχής. Μαζί με τον συμπατριώτη του Νεδύφτο Παπαναστασίου συνέβαλαν πάρα πολύ στην εδραίωση της ελληνικής διοίκησης. Κατά την έναρξη της ξενικής κατοχής, όταν ο Νομός Έβρου εξαιρέθηκε από την βουλγαρική κατάληψη επέτυχε ύστερα από πολλές δυσκολίες να έρθει σε επαφή με την τότε κυβέρνηση και να αποκτήσει η περιοχή του Έβρου ελληνική πολιτική διοίκηση στην οποία υπηρέτησε και

και ο ίδιος ως προσωρινός επιθεωρητής Δημ. Σχολείων. Έχοντας τη γενική εποπτεία για όλα τα ζητήματα στην περιοχή Σουφλίου σαυτόν οφείλεται η επανεγκατάσταση των αρχών γιατί αυτός υπήρξε ο δημιουργός της ομάδας των υπαλλήλων υπό τον Ι. Φραγκούλη.

Αυτός δέχτηκε να μεταβεί στην Αθήνα και ο Ι. Φραγκούλης δέχτηκε να έλθει μαζί του ως διορισμένος Νομάρχης στην περιοχή. Εξ αιτίας των ενεργειών του στη Διοίκηση της περιοχής με τον προσωρινό διορισμό σε διάφορες διοικητικές θέσεις δασκάλων του τόπου, οι κάτοικοι της περιοχής απέκτησαν αίσθημα ασφάλειας και αισθάνθηκαν ότι η Ελληνική Διοίκηση είναι σταθερή και ακλόνητη.

Θερμός υποστηρικτής της ιδέας του προσκοπισμού, εργάστηκε με σθένος στον προσκοπισμό του Σουφλίου. Αργότερα ως εκλεγμένος Δήμαρχος Σουφλίου /1959-1964/ θα συνοδεύσει τη Σουφλιώτικη μαντολινάτα με το δάσκαλο Κώστα Βογιατζή στην Αμερική. Κείμενά του για την ιστορία του Σουφλίου και την πολιτιστική του παράδοση έχουν δημοσιευτεί στους τόμους του Αρχείου Θρακικού Λαογραφικού και Γλωσσικού Θησαυρού. Πέθανε στο Σουφλί στις 23 Μαΐου 1976.

Βογιατζής Κωνσταντίνος Γεννήθηκε το 1917 στη Δράμα, όπου είχαν καταφύγει πρόσφυγες οι γονείς του από το Σουφλί. Την παιδική του ηλικία και την εφηβεία περνάει στο Σουφλί, αφού επιστρέφουν από την προσφυγιά. Με δάσκαλο της μουσικής στο Δημοτικό Σχολείο τον Τσιτσιπάπα, μετέχει στις σχολικές χορωδίες και αρχίζει να διακρίνεται στο τραγούδι και στη μουσική.

Στο Γυμνάσιο Σουφλίου όπου φοιτά, γίνεται το δεξί χέρι του μουσικού καθηγητή Μπραχάμη απ' την Κωνσταντινούπολη, και συγκροτεί ορχήστρα και χορωδία μαθητική. Στην ορχήστρα καθιερώνεται σολίστ στα έργα Τροβατόρε και γενικά σε ρεπερτόριο κλασικό. Μετά το Γυμνάσιο σπουδάζει στη νεοσύστατη Ζαρίφειο Παιδαγωγική Ακαδημία Αλεξανδρουπόλεως.

Στη διετή φοίτησή του έχει δάσκαλο της μουσικής τον καθηγητή Ιωάννη Διανέλο, πρώην βιολονίστα της συμφωνικής ορχήστρας του Λονδίνου. Από τότε φίλος πιστός και ακλόνητος γίνεται με το βιολί του.

Το 1938 οργανώνει στο Σουφλί την πρώτη μαντολινάτα. Το 1940 στρατεύεται και βρίσκεται μαζί με άλλους Σουφλιώτες στη Μέση Ανατολή κι από εκεί στη Βόρεια Αφρική. Τον είδαν λένε οι φίλοι του να είναι παρών στη μάχη του Ελ-Αλαμίν και μέσα στα χαρακώματα να συνθέτει τραγούδια και μ' αυτά να εγκαρδιώνει τους συμπολεμιστές του. Με όπλο ειρηνόφορο το βιολί του που κι εδώ τον συντροφεύει, γίνεται απόστολος ειρήνης μέσα στην μάχη τον καπνό. Εξώ κυκλοφόρησε το τραγούδι του :

"... Δόλια μητέρα φωτογεννήτρα βίασταξε το σταυρό

Ν'άρθω μ' Ανάσταση καταλύτρα όρκο κρατώ ιερό...".

Σαν τέλειωσε ο πόλεμος γύρισε στο Σουφλί και πρωτοστάτησε στην οργάνωση του προσκοπισμού, στην παρουσίαση από σκηνής, σε σειρά παραστάσεων του κωμειδίου του Σκόκου " Η λύρα του Γέρο-Μικέλα με χορωδιακή τετράφωνη συνύφανση του τραγουδιού " Ο στραβο-Γιώργης", θα μολογιέται για χρόνια πολλά, από τους συνεπαρμένους θεατές. Το 1949-50 έρχεται στην Αθήνα και σπουδάζει στο Ελληνικό Ωδείο. Παίρνει το πτυχίο του με άριστα σε όλα τα μαθήματα. Τέλειος πια παιδαγωγός και μουσικός, έρχεται στο Σουφλί

Οργανώνει την 3η μαντολινάτα και χορωδία και δίνει συναυλίες σε όλη τη Βορειοανατολική Ελλάδα ως τη Θεσσαλονίκη, με ρεπερτόριο κλασικό. συνθέσεις δικές του και προ παντός τα αναστημένα από τον ίδιο παλιά Σουφλιώτικα τραγούδια. Κρατούνται ηχογραφήσεις στα αρχεία της Ακαδημίας των Αθηνών, σε εκπαιδευτικά ιδρύματα, σχολές Συλλόγους κ.λ.π. Το Σουφλιώτικο

Δημοτικό τραγούδι "Αμάραντος" που το άκουγε από τη μητέρα του, το ενορχηστρώνει χορωδιακά και γίνεται μουσική επένδυση στην ταινία "Ουρανός" του Τάκη Κανελλόπουλου, και παίρνει βραβείο στο φεστιβάλ Θεσ/νίκης.

Δημιουργεί χορευτικό συγκρότημα από ενήλικες που κάθε καλοκαίρι κάνει εμφανίσεις στο αρχαίο Πειραϊκό Θέατρο, στα μπαλέτα της Δώρας Στράτου και στη Διεθνή Έκθεση Θεσ/νίκης. Αναλαμβάνει απ' το μηδέν την ανασύσταση της Φιλαρμονικής του Δήμου Σουφλίου. Δημιουργεί 4η Μαντολινάτα και παίρνει μέρος στα Θρακικά Ελευθέρια που το 1962 οργανώνει ο Μορφωτικός Όμιλος Κομοτηνής. Δέχεται τα συγχαρητήρια για τη μεγάλη επιτυχία της παρουσίασης του έργου του.

Όλα αυτά έκανα γνωστή τη δουλειά και το ταλέντο του Κώστα Βογιατζή στο Πανελλήνιο. Τον πεπείσθησαν ακόμη και οι μορφωτικοί ακόλουθοι ξένων πρεσβειών. Ο Αμερικανός εμπρεσάριος Άλμπερτ Μορίνι, το 1962 ζήτησε να εμφανίσει ένα Ελληνικό παιδικό συγκρότημα στην Αμερική και ο Μορφωτικός Ακόλουθος της Αμερικανικής Πρεσβείας συνέστησε να προτιμηθεί το Σουφλιώτικο συγκρότημα. Τα "Παιδιά" του Σουφλίου με τον Κώστα Βογιατζή βρέθηκαν για τρεις μήνες στις Η.Π.Α και τον Καναδά και έδωσαν 65 παραστάσεις στα μεγαλύτερα θέατρα του νέου κόσμου. Το συγκρότημα συνόδευσε ο τότε Δήμαρχος Σουφλίου Δημ. Σεΐτανίδης, δάσκαλος στο επάγγελμα με μεγάλη προσφορά στην εκπαίδευση του Σουφλίου.

Μεγάλες εφημερίδες της Αμερικής χαρακτήριζαν ως μοναδικό το συγκρότημα που προξενούσε γοητευτικές αλησμόνητες εντυπώσεις. Η ραδιοφωνική εκπομπή Θωνή της Αμερικής ηχογράφησε τη συναυλία στη Ν. Υόρκη και τη μετέδωσε σε όλο τον κόσμο. Όταν επέστρεψαν στο Σουφλί τους υποδέχτηκαν σαν ολυμπιονίκες.

Μετά από λίγα χρόνια ο Κώστας Βογιατζής με την οικογένειά του πήγαν στην Αθήνα, στην Καλλιθέα, όπου οργάνωσε την 5η μαντολινάτα από παιδιά και ίδρυσε μαζί με άλλους μουσικοφίλους τον Μουσικοφιλολογικό Σύλλογο "ΟΡΦΕΥΣ" και κάνει θριαμβευτικές εμφανίσεις. Στα μουσικά του έργα περιλαμβάνεται μουσική για χορικά αρχαίων τραγωδιών καθώς και πολλά τραγούδια για το Σουφλί και τη Θράκη όπως:

"Το Σουφλί θέλει να ζήσει και θα ζήσει
στης Ελλάδος μας την αγκαλιά
νέοι γέροι και παιδιά σαν ακρίτες με καρδιά
ξαγρυπνούμε για τη λευτεριά".

"Θράκη μου, Θράκη, Θράκη μου
σύ είσαι το μεράκι μου
στα ξένα που παιδεύομαι
πάντα σ' ονειρεύομαι".

Αναπολώντας την 50/χρονη και πλέον καλλιτεχνική-πολιτιστική προσφορά του και ζωή, το πως αισθάνεται το είπε ο ίδιος: "Νοιώθω πως πέρασα στη ζωή σα δροσερό αεράκι ή σαν πυγολαμπίδα που φώτισε για λίγο εδώ κι εκεί και χάθηκε στην απεραντσύνη του κόσμου... όμως κάτι πρέπει να έμεινε πίσω μου. Και παρηγοριέμαι πιστεύοντας, πως αν όλοι προσφέρουν ό,τι καλύτερο μπορούν, η ζωή θ' αλλάξει στον πλανήτη μας".

Πέθανε στην Αθήνα σε ηλικία 86 χρονών το 2003.

Ευστάθιου Γεώργιος Γεννήθηκε το 1890 στο Σουφλί, όπου υπηρέτησε ως δάσκαλος. Πήρε μέρος στους εθνικούς αγώνες και έρχεται από τους πρώτους στη Θράκη το 1919 για να βοηθήσει στον επαναπατρισμό των Ελλήνων.

Καθηγητής στη Μέση Εκπαίδευση ασχολείται με τη συγκέντρωση ιστορικού υλικού για τη Θράκη με το οποίο εφοδίασε πολλούς συμπατριώτες του συγ-

γραφείς. Συνέγραφε τα έργα: " Τα αρχαία Θρακικά 'Αβδηρα", " Η Θράκη από τα πανάρχαια χρόνια μέχρι της οριστικής υποταγής αυτής υπό των Ρωμαίων", "Η καταστροφή της Θράκης υπό των Καταλανών", " Η συμβολή των Θρακών εις την επανάσταση του 1821", τα οποία αποτελούν αληθινό εντύπωμα για τους αναγνώστες τους και συμβάλλουν πολύ στη γνώση της ιστορίας της Θράκης. Άφησε ανέκδοτο το έργο του "Θράκες επιφανείς και Λόγιοι από της αλώσεως/1453/ μέχρι της εθνεγερσίας/1821/. Πέθανε στη Θεσσαλονίκη το 1970.

Κούκος Μόσχος Γεννήθηκε στο Σουφλί το 1930. Απόφοιτος της Παιδαγωγικής Ακαδημίας Αλεξανδρουπόλεως δίδαξε σε Σχολεία της Θράκης. Δυο χρόνια δίδαξε σε Σχολεία της Μουσουλμανικής μειονότητας στο Νομό Ροδόπης. Έγινε Επιθεωρητής Α΄/βάθμιας Εκπαίδευσης. Έχει θητεία στον Μορφωτικό Όμιλο Κομοτηνής. Υπήρξε Πρόεδρος της Ένωσης Πολιτιστικών Φορέων Έβρου και μέλος Διοικ. Συμβουλίου πολιτιστικών Συλλόγων. Ασχολείται με θέματα της ιστορίας της Θράκης. Έγραψε: " Η Θράκη στους αγώνες του 1821", "Στα βήματα του Ορφέα-Οδοιπορικό στη Θράκη", Η προσφορά των Θρακών Εκπαιδευτικών στα γράμματα και στο Έθνος". Ζει στην Αλεξανδρούπολη.